

1862-04-29

SENDER

Carl Jacobsen

RECIPIENT

Richard Christensen

FACTS

Document type:

Letter

Language:

Danish

Sender's location:

Rome

Recipient's location:

Copenhagen

Archive:

Det kongelige Bibliotek

Topics:

Italiensrejse

TRANSCRIPTION

Rom 29. 30 April 62

Kjære Ven!

Dersom Dine philosophiske Studier indrømme Dig Tid og Leilighed til at lade Tankerne gjøre en Svingom syd for Alper og Apenniner, da vil jeg her fremsætte for Dig det Indtryk, som jeg har modtaget af Et og Andet i dette rige Land.

Jeg vil ikke udtømme mig i Lovtaler over dets underfulde Skjønhed, deels fordi der er sagt saameget, at mit Besyv er overflødigt, og deels fordi jeg endnu ikke har været i Neapel og derfor ikke tør udtømme mine Lovtaler forinden.

Jeg havde egentlig ventet mig noget Andet af Italien end det jeg har seet. Nogle af mine Forventninger ere blevne utilfredsstillende medens andre ere overordentlig overtrufne.

Jeg havde ventet at finde skovbegrøede Bjerge med Søer og Orangelunde o.s.v.; men dette er ikke tilfældet. Bjergene ere saaledes ganske nøgne og ufrugtbare for en stor Deel Klipper, hvor over der er spredt lidt Jord og forneden ere de beklædte med de uendelige, graae og kjedelige Olivenskove. Der findes vel Skove af smukke og store træer inde i Bjergene, men det er undtagelsesviis og de udgjøre saaledes ikke nogen Deel

af Landskabet. Smaasøer ere vistnok ogsaa, naar man undtager de Enkelte bekjendte ved Albano og Nemi, temmelig sjeldne. Alligevel er Landskaberne skønne, Bjergenes Omrids ere deilige og naar man seer Dem i Frastand ere de indhyllede i et blaat Skjær og man seer da den ene Kjæde bagved den anden mere og mere i blaalig Taage. Dette er en Skjønhed der er ganske ny for os Nordboer og der gaar lang Tid hen førend man ret kan skatte et Bjerglandskab uden kraftig Plantevækst, saftige Enge, Søer som Kvindeøiene og Udsigter til Havet. Men hvor det gjør godt naar man undertiden kommer ind i en lille Skov, nyudsprungen og lysegrøn, Egetræer og Elme omsnoede af Vedbend og ved en frodig underskov. Da glemmer man alt det øvrige, da skatter man dette høiere end skønne Bjerglinier og blaalige Lufttoner, man føler sig frisk og glad som man kan være det, naar man i et fremmed Land tænker paa Hjemmet og dets Minder. Ethvert Land har sine Skjønheder og det er vanskeligt med Upartiskhed at dømme den ene bedre end den anden; men for mig er Bøgeskoven og det grønne Hav med de hvide Bølger det høieste og uundværligste og det er lifligere, at se Sneen som bedækker de øde Marker farvet ved Rosenskjær af

den nedgaaende Sol, end gispende af hede at see hvert Græsstraa
afsvides af Markerne.

Neapel faaer være saa skjønt det vil, jeg tvivler om at Capris Herligheder et
eneste Øieblik vil faa mig til at glemme Nøddeboes Bøge eller at
Cypresalleeerne vil være bedre at vandre i end de lange Gange i
Fredensborg Have. Jeg bærer mangen en kjær og uforglemmelig
Erindring med hjem fra dette Land, men varigere end alle troer jeg
Erindringen om de 5 Dage, jeg i Sommer tilbragte med Dig og de Andre i
vort Lands skønneste Egne, vil være.

Der er her i Rom og Italien saa overvældende meget at see, at man
heldigviis ikke kan lide af Hjemvee, man har ikke Tid til det, tillige er der en
skandinaviske Forening hvor man ofte kan tilbringe ganske hjemlige og
gemytlige Aftener.

Tankerne ere dog ofte i Norden, ikke saaledes at jeg længes derefter eller
ønsker mig dertil; men saaledes, at jeg ofte ved Betragtningen af
Mindesmærker eller Kunstværker ønsker at have mine Venner i Norden
hos mig, for med dem at vexle Betragtninger og tale om vedkommende
Gjenstande. Jeg har saaledes navn-

lig ofte ønsket Dig herved og mere end een Gang været "ad fanum patre
Vestae Exepto quod non simul esses cetera lætus" (til Vestatemplet med
den undtagelse, at det ikke er på samme tid, du var med sin far, glade på,
Google oversæt)

Du vilde glæde mig dersom du havde Tid og vilde skrive mig til. Hvorledes
det gaar Dig og de Andre med Studierne og fremfor Alt hvorledes det
gaaer med vor Forening, hvad Weywadt og Hansen have talt om, om
Møderne holdes regelmæssigt og om Hansen senere har talt om Cola di
Rienzi i Studenterforeningen. Siig mig endelig ogsaa uden Dølgmaal
hvorledes Guldberg har det, jeg har længe ikke tænkt paa ham.

Hils de andre Venner og vær selv hjertelig hilset fra
Din

Carl Jacobsen

Dersom jeg skriver til Hansen, da tillader jeg mig at adressere Brevet til
Dig da jeg har glemt hans Husnummer.

Apropos Frøken Thorberg er vel optraadt i nye Roller siden jeg reiste,
hvorledes gaaer det hende dér ??

Dersom du skriver mig til læg da Brevet ind i Brolæggerstræde at det kan
sendes i samme Convolut som Brevene fra Carlsberg.

